

Blees

1916 16/12

Stockholm, Döbelngat. 16 A. ö. g. h. 16/12 1916.

H. H. Her Doktor Anton Niptröm,
Här.

Tillåt mig, Her Doktor, säga några
ord angående en del främlingar, som för när-
varande uppehålla sig i vår stad.

Under de två sista åren har jag kommit i
beröring med några polacker, som genom krigets
omvälvningar kastats hit upp till oss och till
vidare måste stanna här. De äro många bil-
dade män med vakert intresse för det ena
och det andra och icke minst för svensket liv
och svenskt kultur. Och ha lyckats skapa sig
arbete i affars-^{2- verksamhet} ~~grenar~~ eller kommittéer, så att de
kunna förhåna sin nödigaaste utkomst.

Äro wälkomna julen och högtidsperioden,
de familjerna i alla länder samlas och ha hem-
treoligt. Jag skulle gärna vilja bjuda dessa
främlingar hem till mig, men som jag är ung-
kad, kan jag ej bjuda dem till en familjekrets
i detta wärd egentliga betydelse. Om det wore
så wäl, att någon storkholms familj (hätte
då myndom finnes eller kan deltaga) av vän-
lighet emot främlingarna kunde bjuda dem
hem en afton i all enkelhet, där man tillbringas
aftonen på äkta svenskt sätt med samtal,
snåprat, musik (och wärför älska svenska lekans)
och annat, skulle detta bereda dem en stor
glädje. Och jag skulle bereda dem en
mycket angenam överraskning, då jag fram-
här en sådan inbjudning.

De sitta här fjärran från släkt och wänner
och känna det dubbelt hemligt, när de se wäl
folk ta sig ledigt och njuta av hem-
nets trenad. Alla dessa män äro unga och

känna därför kanske starkare behov av
samsyn och angenam förströelse.

Herr Doktor! Skulle Ni möjligen
kunna gifva något uppdrag till att be-
reda dessa främlingar en angenam stund
i en intelligent och intresserad familj här
i staden, wore jag (i deras närvaro) mycket
tacksam. Och som jag gjort denna fram-
ställning utslutande i dyfse att bereda
dem en liten glädje, hoppas jag att Herr
Doktorom ej tycks illa wara, att jag ta-
git mig friheten skriva dessa rader.

Med samn höjaktning

J. Plees
litterator